הקנין קנובין היו: ואוכלה בקדשים. לערב: ואינה חוששה שמא נחעצל בהן. דחוקה על ב"ד של כהנים שאינן עומדים משם עד שיכלו כל מעות של אותו שופר כדי שלא יאכלו מחוסרי התקרן קציבן היד ההתקם **תושה ברוב הידים התפכם ביהו השפנ בין.** דותף שנ כ^{יר} ע כ בינים שנותן של שורני הידים לחערובת היינו שיוודע לן שבוודאי מת א^י מהנוחנין לחוך השופר נמלא שהן מעורבות: **ופריך ואי אמרי' כ**ו'. כלומר אמאי ועברור ד' זוזי דמי החטאת ולאמר דאלי הן דמי החטאת שמתו בעליהן והשאר יקרבו ודקאמר ד' זוזי דמי החטאת ולאמר דאלי הן דמי החטאת שמתו בעליהן והשאר יקרבו ודקאמר ד' זוזי דמי החטאת ולאמר דאלי הן דמי החטאת שמתו בעליהן והשאר יקרבו ודקאמר ד' זוזי דמי החטאת ולאמר דאלי בשיטת את המן האל דינר נורי והן דמי פרידה את המן בו ביום עמדו קנין ברבעתים פיי פרידה את והרובע הוא אלי דינר לורי שהוא ד" אווי מדינה א"נ אורחיה דש"ם למתני ד' : לים ליה ברירה. לא פתרינן אברירה למשרי איסורא: בעי אם אתר הרי על עץ. ולא אתר עלים שלא

אם מלורע ומותר מנחת חוטא ומותר עשירית האיפה של כ"ג שגם היא נקראת חטאת שנאמר יביא מטאמו זו עשירים האיפה. ר' אושעיא אמר כנגד מותר חטאת ומותר אשם ומותר אשם נזיר ומותר אשם מצורע ומותר קינין אלו קיני חובה ומותר מנחת חוטא מכל אלו לוקחין עולות הבשר לשם והעורות לכהנים כשאר עולות שנאמר עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה. כתוב אחד אומר אשם הוא אשום אשם לה׳ וכתיב בפרשת נשא האשם המושב להי לכהן הא כילד כל שהוא בא משום חטא ומשום אשמה שהיה חייב אשם כגון אשם גזלות אשם מעילות אשם תלוי אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מלורע אם הפריש אשמו ונאבד והביא אחר מחתיו ונמצא הראשון ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה. מותר חטאת מי שהפריש חטאתו ואבדה והביא אחרת תחמיה ונמנאת הראשונה לרבנן דפליגי עליה דר' בתמורה פ"ד תרעה עד שתסתאב ויפלו דמיה לנדבה דלא אזלא למיתה אלא אם נמנאת לאחר כפרה ולר׳ דאמר אפילו נמנאת לאחר הפרשה אזלא למיתה משכחת לה כגון שהפריש שתי בהמות לאחריות האחת תרעה. ולר' שמעון דאמר כל אבודין מתין אפילו הפרישן לאחריות לא משכחת לה אלא כדאמר ר' אמי הפריש שני לבורי מעות מתכפר באחד מהן והשני יפלו לנדבה ומוקי לה בתמורה פ"ד אליבא דר" שמעון. א"נ הפריש מעות לכל אלו ונותרו מותרן נדבה:

תקלין חדתין כך הוא דינה שתביא דמיהן של שני התורים ונותנת בשופר שכתוב עליה קינין ששם נותנין מעות קיני חובה: ואוכלם כקדשים. שם גרס וטובלת כדתנן חגיגה חוכה, וחוכתם פקדסים, שם גרם נוטובנת כדתק חגיגה (כיא) האונן והממוסר כיפורים לריכים טבילה לקודט: שאו יסטלל כהן. דחזקה כהנים עושין שליסותן כדאמריען במנחות (כיי בי). ה"ג ואינו חושש שמא דמי חטאום מסום מעורבות. בהן מדאמרי שתטיל בשופר זה ולא פליג עליה רבי יהודה: כי יותם שהו די ויותו שמטו עמור של בסור בהן מנותרי קאתרינן בחטאם שמסו בעלים ודאי דמיישינן שמל ימודע בבירור שמתה א' וומנאל הולן אולי לאיבוד אבל למיסם שמל חמות אל מיישינן יא אתרינו ברירה כו' ד' זווי. שיעור דמי פרידה אתם כדתנן ברירה כו' ד' זווי. שיעור דמי פרידה אתם כדתנן

אבור שתי גדבות עשה במינה לו' ד' זווי. שיעור דמי פרידה אחם לדומן עמדו שתי גדבות עשה בקינון עמדו קינוע בכנינה במינה לי"ל ביינה בכיינה המינון במינו בכנעמים: ר"י ו"ל ביינה הקינון עמדו קינוען בעי של מה שאמר אם המינון כידם. ביד כל אחד גזיר א' דחשיב קרבן בפ"ע שזה קרבן בפ"ע לכל אחד: שוחקם. דווח וגדולה. ועוביין של כל אחד אוא כדל אחד קרבן בפ"ע שזה קרבן בפ"ע לכל אחד: שוחקם. רווחת וגדולה. ועוביין של כל אחד אוא כדלתה שכל א קרבן בפ"ע ולכן היה כהן ולכן קא אכ"א בפ"ע דאל כרא"ב גדומה. פחותה: עורעני, קנה מאונים ואפיר כ"ש בעוביה. א"ג שיהיו שוין בהיקש אורכן כעוביין כקנה מאונים שוין. כך למדתי מתשמעות פי הרמצ"ה במעני ש"ה במוני של הא כישור לא המי בענים לא היה בענים לא היה בענים לא היה בענים לא היה בענים לאה היה מתום המצרה אחד ביונו הקרנות ומקום התערכה לאל אמה: ה"ג אחה כרכוב אחה בלו מתובה: לצונה בי"ג אחה ביונו לאור הקל אור העל היה מערכה: לצונה הבלה בפני עלתה בשירון ומפני לא שפחן ומוכן הפלבונה הבלה בפני עלתה בשירון ומפני ומותן בה המלה עם המנחה ונכלו עמה לבונה הבלה על הבל עומה הבלה עם המנחה ונכלו עמה לבונה הבלה על הדר העל הוו השני המנחים ונכלו עמה לבונה הבלה בפני עלתה בשיעון ומפני שומן אחד רק בלבונה הבלה עם המנחה ונכלו עמה לבונה הבלה עם המנחה ונכלו עמה לבונה דבפני עלתה בשיעון ומפני שומן אחד רק בלבונה הבלה עם המנחה ונכלו עמה לבונה בלבונה הבלה עם המנחה ונכלו עמה לבונה בלבונה בלה עם המנחה ביינון ומפני

ציון ירושלים

ואוכלת בקדשים "ואינה חוששת שמא נתעצל בהז ואין הכהן חושש שמא דמי חמאות מיתות מעורבות בהן כי⁶ קאמרינן בחמאות שמתו בעליהן ודאי ואי אמרינן (בֹונברור ד' זוזי ונישדי בנהרא וא אה אה ון יהודה לית ואידך לישתרו הא אמריגן בעלמא ר' יהודה לית ליה ברירה: רבי[©] יוסה בי ר' בון (ביבא) א"ר בא בר ממל בעי אמר [®] הרי עלי עץ ימביא גיזר בא בר ממל בעי אמר אחד א"ר לעזר מתניתא אמרה כן שזה קרבן בפני עצמו וזה קרבן בפני עצמו כהאי דתנינן[©] תמן שנים בידם שני גזרי עצים (ג)קרבן[©] לרבות את שנים ביום שני "עב אמה יבאמה שוחקת העצים ריב"ל אמר עוביין? אמה יבאמה שוחקת וארכן באמה גדומה ר' חוני בשם ר' אמי כמין מורמני א"ר שמואל בר רב יצחק לפי? "שלא היה מקום המערכה אלא אמה על אמה לפיכך לא היה בו אלא אמה גדומה ותני כן ודואמה היסוד אמה סובב אמה כרכוב ואמה קרנות ואמה מערכה: לבונה לא יפחות מקומץ ^[2] נאמר" כאן אזכרה ונאמר להלן אזכרה מה אזכרה האמור להלן מלא ונאטר להלן אזכרה מה אזכרה האמור להלן מלא קומץ אף אזכרה האמור כאן מלא קומץ אי מה אזכרה האמורה להלן השני קומצין אף אזכרה האמורה כאן שני קומצין והואמר רבי אילא כלום למדו לקומץ (⁸⁾אלא (מלחם הפנים) ממנחת חומא מה להלן קומץ החסר פסול אף כאן קומץ החסר נו פסול אמר רבי יוסה מילתא דרבי אילא אמרה וני פסול אמר רבי יוסה מילתא דרבי אילא אמרה המתנדב (מנחה) לבונה מביאה בקומצו פן של נוֹכהן (גדוֹל) (ר' אלעי בשם ר"א) רבי חזקיה בשם ירמיה ואפילו בקומץ הבעלים: זהב לא יפחות כו': אמר יר"א והוא שהזכיר צורה אבל אם לא הזכיר צורה מביא אפי' צינורה: ששה לנדבה. (ב) אמר בתי אמר כנגד ששה בתי אבות בר פדיה אמר כנגד שש בהמות פר ועגל ושעיר בר פריה אכזו כנגו שש בווכחוז פו ועג ושע, איל גדי ומלה שמואל'ז אמר כנגד ששה קרבנות (קני זבים וקני זבות קני יולדות ו"חמאות ואשמות המנחות ועשירית האיפה א"ר יוחנן ע"י ומשברב' מרובה ריבו לה שופרות הרבה [ח]⊙כתיב'∂ ויהוידע וגו' (נ)ר"ש ווכלותם הביאו לפני המלך ויהוידע וגו' (נ)ר"ש בר נחמן בשם רבי יונתן אמר שתי נדבות עשה

ובשבת כולן שיון שיהא שלום ביניהן שטורות של בתכלותם הביאו לפגי ו המות הנקחות מן השופרות היו לכהנים שמקריצין העולות וכל זמן שאין המזבח בטל לא היו לוקחין מן השופרות ואם לא היה להם אלא שופר אחד אחי לאנצויי דשמא באותו יום של בית תן השופרות וחם לח היה נהם חנת שופר חחד חתי המנחיי דשתח בחותו יום של בית.

אב הראשון או השני יביאו נדרים ונדבות הרבה ולא יטול הבית אב תן השופר כלום ובשאר
ימות השבוע לא יבואו נדרים ונדבות הרבה נמלא אותן בתי אבות מקריבין תן השופר שלא
יהא המזבח בטל והיו עורות שלהם ומנלו הכך קנמאי בהדי הכך ואמרי יש לכם עורות ואנו
אין לנו כלום ואי משום הכך עולות שהביאו יחידים במשמרות שלנו מולנו גרם א"נ פעמים
שמקריבים שלמים והעורות לבעלים הלכך מקינו ששה שופרות שלא יטול זה משופרו של זה
ובשהמעוי באות נחנין אותו לי שופרות: צנגד פר וכו'. שהמתדב פר ועולה מביא ונותן

נתכוין אלא לעץ אחד מהו שיביא א' או שנים: מסניסא אמרה כן. שאף גיור א' הוה קרבן ונדרו נדר: כהאי דחנינן חמן. ביומא פ"ב: ושנים שני כהנים בידם שני גורי עלים. ביד כל א' גיזר א' ש"מ שכל א' קרבן בפני עלמו: ה"ג קרבן לרבות אם העלים. וה"פ כתיב כי תקריב קרבן מנחה ומלינו לעלים שנקראו קרבן דכתיב והגורלות הפלנו על קרבן העלים: באמה שוחקת. פי' באמה גדולה: גדומה. פחותה: כמין טורטני. קנה מאזנים ול"נ דאעוביו קאי שלא היתה עוביו אלא כטורטני והוא כמחק גודש סאה השנוי בבבלי: אלא אמה על אמה. ואמחא באמחא היכי יחיב ינתי מעל העלים אשר על התוצח שלא יהי העלים זרתיב על העלים אשר על התוצח שלא יהי העלים יולאן מן התוצח לפיכך לא היו העלים אלא אמה גדומה: וסני כן. ותניא נמי הכי שמקום המערכה לא היה אלא אמה על אמה: נאמר כאן. גבי לא היה אלא אמה על אמה: נאמר כאן. גבי לבונה דלחם הפנים אזכרה דכתיב ונחת על המערכה לבונה זכה והיתה ללחם לאזכרה: **ונאמר** להלן. גבי מנחה וקמן משם מלא קמלו מסלמה נישת. גבי מנמום וקתן נושם מנט קמנו מסמה ומשמנה על כל לצונתה והקטיר הכהן את אזכרתה: אף כאן קומן. לכל מערכה וכי היכי דסחם מנחה מלא קומן אף סחם נדבת לצונה מלא קומן: ה"ג אי מה להלן שני קומלין. וה"פ אי מה ממנחת חוטא ש"מ דכל קומן קרבן בפני עלמו: מילסא דרבי אילא אמרה. מדברי כ' אילא שמעינן: ה"ג המסנדב לבונס מביאה בקומלו של שמעינן: ה"ג המסגדב לפונה מציאה בקומנו של כה"ג וה"ש מדיליף לה מלחם הפנים ובפיים עשה ולא דעינן הי כהן דמתרמי ולריך שיהיה הרכה שיקמון ממנו גדול שבכהנים: ואפי בקומן הפעלים. ממנחה ילפינן ויכול ליתן אותה לכל כהן שילה שבאותו משחר: והוא שהוכיר לכל כהן שילה שבאותו משחר: והוא שהוכיר לוכה. דאמר מטבע: צינורא. שיעורו מאל קטן. לנגד ששה בח אבום. הכהנים שחקנו להם חכמים שיהא כל משמר חלוק לששה בחי אבות כנגד ששת ימי השבוע שיעבוד כל אחד ביומו

לשופר שכתוב עליו פר מנה כדאמרי׳ יביא במנה והמתנדב עגל מביא ה' סלעי' ונותן לשופר נסופר שכחוב עניו פר תנה כדחתרי יביח בתתה והתחנדב עני תניה הי הנעני יותון נסופר שכחוב עניו על זו תני כד מה היתו המתחנדב עני תניה הי הנעני ותחן בחופר היה לו הלחנר קטן והבים גדול לה ילה: קני זבים וקני זבום. בחד ניתנו דשם זב אחד הוא: וחטאם ואשמום. בתרין הוו: המנחום. היינו מוחר מנחת חוטא דלגבור אזיל דאילו מוחר מנחת יחיד הוסיף משלו ומביא מנחה אחרה ב"ל משירים האיפה של יום ואם הפריש לעשירים שוב אין הייבול לעד מנחת האות המוחף משלו לעיל בפייב דף ח' ורשיי במנחות יכול ללדפו לשם חותר לאת חפול לנדנת לבור וכדר"א לעיל בפייב דף ח' ורשיי במנחות הכר בלאותר של היובר בל אות של המנחות הבר ברו של מנושה

ששה ופנא דפי ר"י נדבה אחת מאי כבלוחם לאחר שהוחירו וקשיא על דר"י כחיב ויקח יהוידע הכהן ארון א' ויקב חור בדלחו ויתן אוחו אצל המובח וגו' וכתיב ויאמר המלך יעשו ארון א' ויחנהו בשער בית ה' חולה רב הונא אמר מפני הטמאי" כל"ל. והשאר שבינתים עד סוף הפ' נמחק, וה"פ אגב דמוכיר במחני' מדרש יהוידע לא יובא בית ה' דריש להני קראי ורמי קראי אהדדי. וכ"ה בצבלי כחובות (קו:) ועי" בס' מ"ח ותמצא נעס: גליון הש"ם

חזקיה אמר כנגד ששה בתי אבות. ע" רש"י פססים דף נ"ז ד"ה לערב שכתב שמשתר נתחלק לששה בתים אצל בתענית דף ט"ז ע"ב ד"ה אנשי כתב לשבעה וכ"כ הריטב"א בתענית וברטטורא פ"א מתדות ופ"א מתמיד כתב לשבעה וכ"כ הברטטורא פ"ב דתענית מ"ז והארכתי צזה הרבה והראיתי כמה מקומות בש"ס שגם בשבת היו

[6] עי׳ מוספות מנחות דף קו ע"ב ד"ה לא: [כ] עי׳ תוספות מנחות דף יא ע"ב ד"ה קומן: [ג] הגר"א הגיה כשר ועי ברמב"ם פּר״א מפהמ״ק הלכה ח פסק דחיסר לבומה כשר ועי בכ״מ שם ואפשר שסמך על הירושלמי לפי גירסת הגר״א: [ד] עי תוס׳ מנחות דף קו ע"ב ד״ה לא:

תורה אור השלם

1. וּ בְּכַלוֹתָם הַבִּיאוֹ לְפָנֵי הַמָּלֶךְ וִיהוֹיָדֶע אָת שְׁאָר הַכָּסְף וַיְּעָשֹׁהוֹ בָלִים לְבִית יָי בְלִי שֻׁרַת וְהַעָלוֹת וְכַפּוֹת וּכְלֹי וְהָבּי לְבָסְף וְיִהוֹיָדֶע אָת שְׁאָר הַכָּסף וַיְעָשֹׁהוֹ בָלִים לְבִית יִי הְמִיד בֹּל יְמֵי יְהוֹיְדֶע: דברי הימים ב כד יד

יומל נה ב. ב) ירושלמי שביעים פ"ט הלכה ה. ג) שם כו ב. ד) עי מנחות קו ב, ה) זבחים סב ב, ו) ע"ש ע"ח, ז) תורת כהנים פ׳ אמור פי"ג ע מ, ז) מונע נשנים של מנוור פי ג ועיין תוספתא מנחות פי״א ה״ו וש״ס מנחות קו ב, ד) מנחות קו א, ע) שם ע"ב, י) ע"ש קח א, כ) שנאמר, () עי

עין משפם גר מצוה

בד א מיי׳ פרק א ממחוסרי כפרה הלכה יב:

בה ב מייי פרק ט"ז ממעה"ק הלי"ג: בו ג מיי פרק ז מאיסורי מזכח

הלכה ג:

בז ד מיי' פרק ב מבית הבחירה הלכה יו:

בח ה מיי׳ פרק ה מתמידין הל״ב: בש ו מיי׳ פרק ב מערכין הל״ט י:

נוסחת הבבלי

(א) אלא ממנחת חוטא כו' אמרה (ה) אנו ממנות מושט כו ממנה (הא דתני) המתנדב מנחה מציאה כר׳ ר׳ אלעי בשם ר״א בשם ר״י כר׳: (ב) רב אמר כנגד כו' ור' חומיה אמר כנגד כו׳ מרובה לפיכך הרבו לה לות כנגד כו תודבי לפיק יאובו כי כו': (ג) ר"ש בר' נחמני בשם ר' נתן כו' ויתנהו בשער בית ה' כו' רב הונא אמר מפני כו' רב הונא בשם ר' יוסי כו':

הגהות הגר"א

[א] צ"ל ואין חושש ומלת כהן נמחק: [ב] ואי אמרי׳ ברירה נברור ד' זוזי וכר. כליל: [ב] מלות קרבן לרבות את העלי "יג: [ד] היג אתה כרכוב אתה קרנות אתה מערכה כליל. חייל בעל תייח מרן לא גרס אתה יסוד בעל תייח מרן לא גרס אתה יסוד נעל ע מ' מוץ למו גלט ממוט יסוד ואמה סובב וטעמו מסוגיא דובחים (סב.) וע"ש ובפרש"י וו"ש להביא ראי שמחום המערכה אמה על אמה לחי שתקףם התפנים חתה על מתח דאמה היה כרכוב ואמה קרנות וממילא רק אמה מערכה ועיין במנחו' (1:) בסוגיא: [ה] ה"ג א"ר אילא כלום למדו לקומן מלחם הפנים אילא ממנחה למדו מה להלן קימון החסר כשר אף כאן קימוץ החסר כשר כצייל. וה"פ אילא בא לסתור מה דהתחיל ללמוד מלחם הפנים ואמר לאחתי לפנוד לתוח למכם הפנים וכי בלום למדו לקומן מלחם הפנים וכי שיעורה דקומן לגונה הן הגאה עם המנחה הן בפ"ע למדו מלה"ש אלא ממנחה למדו כדאמרינן במנחות (קו:) דכתיב והרים ממנו בקומלו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה מחיש לבונה להרמה דמנחה מה הרמה דמנחה קומץ אף לבונה ג"כ קומץ ומינה מה להלן קימוץ החסר כשר אף כאן קימוץ החסר כשר להאי סוגיא ז"ל דר' אילא ס"ל בלבונה הבאה עם המנחה כר"ש ור"י דאיפלגו במנחות (יא:) גבי חיסר לבונתה וס"ל דכשר וגם ס"ל כחד מהני אמוראי ר' חמי ור"י נפחא דם"ל כמחלוחת בלבונה הבאה עם ים ל כנמומותו בנבותה הפנחה שם המנחה ה"נ בלבונה בפ"ע ס"ל לר"ש ר"י דקומן החסר כשר משא"כ בקמצין דבויכין דלחס"פ לד"ה חסר פסול כדאמר החס כנ"ל הפירוש בסוגיא זו וגי הספרים ופירושי המפרשים אין הדעת סובלתן. כ"ז הועתק מס' ח"ח ע"ש: [ו] ל"ל מביאה בקומלו של כהן ול"ג כ"ג. וע" תוספות מוספות קוו) ד"ה לא יפחות וכוי. והבק"ע לא ראה דברי מוס' ונדחק מאוד לפרש כהן גדול שבכהנים וע" בספר מ"ח: [ז] ה"ג שפפטפט יער בספר מי מין דין ישי ג מטאות ואשמות ועשירית האיפה כצ״ל: [ח] ה״ג כתיב וככלותם הביאו לפני המלד ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית ה' כלי שרת וכתיב אך לא יעשה בבית ה' וכו'. ר"ש בר נחמני בשם ר' נתן אמר ב' נדבות